

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. februára 2011 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Mariána Jarábka v trestnej veci proti obvinenému **Mgr. R. K.**, pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 o dovolaní ministra spravodlivosti Slovenskej republiky na podnet generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Okresného súdu v Trnave, zo dňa 5. marca 2008, sp. zn. 1 PP 5/2008, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. b/ Tr. por. dovolanie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 21. januára 2005, sp. zn. 22 T 2/04, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16. októbra 2007, sp. zn. 2 To 127/2005, bol obvinený Mgr. R. K. uznaný vinným zo spáchania trestného činu

podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006. Za to mu bol uložený podľa § 250 ods. 4 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky so zaradením pre jeho výkon do I. (prvej) nápravnovýchovnej skupiny (podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006).

Uznesením Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 3 Tp 19/04, z 19. februára 2004 bol obvinený vzatý do výkonu väzby s tým, že lehota väzby mu začala plynúť od 17. februára 2004.

Z väzby bol obvinený prepustený dňa 20. decembra 2005 uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22. novembra 2005, sp. zn. 22 T 2/04, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. decembra 2005, sp. zn. 2 To 126/2005.

Do výkonu trestu odňatia slobody obvinený nastúpil dňa 14. novembra 2007.

Uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 5. marca 2008, sp. zn. 1 PP 5/2008, bol obvinený podľa § 61 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený, pričom toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť toho istého dňa, teda 5. marca 2008.

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky na podnet generálneho prokurátora podal proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 5. marca 2008, sp. zn. 1 PP 5/2008, dovolanie podľa § 369 ods. 1 Tr. por. s odôvodnením, že týmto rozhodnutím bol porušený zákon v ustanoveniach § 437 ods. 2 Tr. zák. a § 66 ods. 1 Tr. zák. v prospech obvineného Mgr. R. K..

V odôvodnení svojho dovolania uviedol, že v posudzovanej veci neboli splnené zákonné podmienky pre rozhodnutie o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody po výkone polovice trestu (po necelých 26 mesiacoch) podľa Trestného zákona účinného do 1. januára 2006, a to s poukazom na prechodné ustanovenie § 437 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorého pri posudzovaní splnenia podmienok na rozhodovanie o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody pri trestoch uložených po nadobudnutí účinnosti

tohto zákona za trestný čin podľa zákona č.140/1961 Zb. postupuje sa podľa zákona č. 300/2005 Z.z. účinného od 1. januára 2006.

Preto v posudzovanom prípade s poukazom na ustanovenie § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. mohol súd obvineného Mgr. R. K., (ktorý bol odsúdený pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, ktorý je podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. zločinom) podmiennečne prepustiť na slobodu až po výkone dvoch tretín uloženého trestu odňatia slobody, t.j. po 32 mesiacoch.

Z uvedených dôvodov minister spravodlivosti navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že napadnutým uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 5. marca 2008, sp. zn. 1 PP 5/2008, bol porušený zákon v prospech obvineného v ustanovení § 437 ods. 2 Tr. zák. a § 66 ods. 1 Tr. zák. následne, aby toto uznesenie zrušil, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené uznesenie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad a prikázal tomuto súdu, aby ju v potrebnom rozsahu opätovne prerokoval a rozhodol.

Obvinený vo svojom vyjadrení k dovolaniu ministra spravodlivosti, podaného prostredníctvom obhajcu JUDr. J. Š. (zo dňa 30. októbra 2008) uviedol, že s dovolaním sa nestotožňuje, pričom vyjadril názor, že práva a povinnosti plynúce z trestnoprávneho vzťahu sa musia posúdiť podľa práva účinného v čase spáchania trestného činu. Výnimka použitia neskoršieho zákona prichádza do úvahy len, keď je to pre páchatel'a priaznivejšie. Preto Okresný súd Trnava rozhodol správne a zákonne, keď obvineného pri splnení všetkých zákonných podmienok podmiennečne prepustil z výkonu trestu odňatia slobody po vykonaní jeho polovice.

V súvislosti s právnou argumentáciou dovolateľ'a obvinený ďalej dôvodil, že podstatou prechodných ustanovení Trestných zákonov nie je vytvárať všeobecne platné zásady a jeho prepustenie z výkonu trestu až po dvoch tretinách jeho výkonu, ako to požaduje dovolateľ, bolo by v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky a Dohovorom o ochrane ľudských práv

a slobôd, pretože takýto postup by bol v neprospech obvineného. Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie ministra spravodlivosti zamietol ako nedôvodné.

Vo svojom vyjadrení urobenom prostredníctvom obhajcu JUDr. L. K. zo dňa 1. februára 2011, obvinený poukázal na skutočnosť, že napadnuté uznesenie Okresného súdu Trnava (zo dňa 5. marca 2008, sp. zn. 1 PP 5/2008), nadobudlo právoplatnosť v deň vyhlásenia t.j. dňa 5. marca 2008, pretože on, ako aj prítomný prokurátor, sa vzdal práva na podanie opravného prostriedku.

S poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26. mája 2009, ak prokurátor, ako strana v konaní, nevyužil svoje právo podať riadny opravný prostriedok tak, ako strana, nemôže uplatniť ani podnet voči ministrovi spravodlivosti, ako podmienku dovolania zo strany ministra spravodlivosti. V danom prípade minister spravodlivosti podal dovolanie na podnet Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, pričom taký postup v zmysle uvedeného „Stanoviska“ nie je možný, pretože minister spravodlivosti nebol osobou oprávnenou. Navrhol preto, aby dovolací súd dovolanie ministra spravodlivosti odmietol.

Najvyšší súd, ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), predovšetkým skúmal, či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím uznesenie Okresného súdu Trnava, ktorým bol obvinený Mgr. R. K. podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie zo strany ministra spravodlivosti vo všeobecnosti prípustné.

V danom prípade podal dovolanie minister spravodlivosti, na základe podnetu Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podľa § 369 ods. 1 Tr. por.

Ako je to z vyššie uvedeného zrejmé, napadnuté uznesenie Okresného súdu v Trnave, ktorým bol obvinený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody nadobudlo

právoplatnosť dňom vyhlásenia, teda 5. marca 2008, keďže obvinený ani prítomný intervenujúci prokurátor nepodali proti nemu sťažnosť.

Podľa § 369 ods. 1 Tr. por. právoplatné rozhodnutie súdu na podnet strany alebo na iný podnet napadne minister spravodlivosti, z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu môže dovolaním napadnúť z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 Tr. por.:

a/ generálny prokurátor proti ktorémukoľvek výroku,

b/ obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo dotýka.

Podľa § 372 ods. 1 veta prvá Trestného poriadku oprávnené osoby, okrem ministra spravodlivosti, môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté.

V posudzovanom prípade prokurátor, ako strana v konaní, nevyužil právo podať sťažnosť proti uzneseniu, ktorým bol obvinený podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, bol teda pasívny a nedomáhal sa iného rozhodnutia podaním riadneho opravného prostriedku a súčasne ustanovenie § 369 ods. 2 Tr. por. vylučuje podanie generálnym prokurátorom ako osobou na podanie dovolania oprávnenou. V takomto prípade ako strana nemôže uplatniť ani podnet voči ministrovi spravodlivosti, ako podmienku na podanie dovolania zo strany ministra spravodlivosti.

Z predmetného dovolania vyplýva, že minister spravodlivosti ho podal na základe podnetu generálneho prokurátora a za tejto situácie nemôže podanie podnetu mať materiálny účinok podľa § 369 ods. 1 Tr. por. Bez takého podnetu minister spravodlivosti nie je osobou oprávnenou na podanie dovolania (viď 33 Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k rozdielnemu výkladu § 369 ods. 1 a § 372 Tr. por. zo dňa 26. mája 2009).

Pretože dovolanie bolo v predmetnej veci podané ministrom spravodlivosti ako neoprávnenou osobou, Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. b/ Tr. por. dovolanie odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 16. februára 2011

JUDr. Pavol T o m a n , v. r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. Pavol Farkaš

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Cíсарová